

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, dnia 07. 09 2012 r.

BM-1-071-786/12/3

DSO-IV-071-15/12

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło do: 11.09.2012r

nr 4229 podpis: MPięć

A. Michalski W. Oberwin

Marszałek Senatu

12.09.12

7673

Pan

Bogdan BORUSEWICZ

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

W odpowiedzi na pismo z dnia 7 sierpnia 2012 r. (BPS/043-17-679/12) zawierające oświadczenie senatora Grzegorza Wojciechowskiego złożone wspólnie z innymi senatorami na posiedzeniu Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 3 sierpnia 2012 r. dotyczące byłego sędziego Sądu Rejonowego Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, a obecnie sędziego Sądu Rejonowego w Jarocinie [REDAKTOWANE] S [REDAKTOWANE] Z [REDAKTOWANE], uprzejmie informuję, że w opisanej sprawie Minister Sprawiedliwości skorzystał z wszelkich instrumentów prawnych wynikających z ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. nr 98, poz. 1070 ze zm.), dalej: u.s.p.

Dostrzegając szczególną wagę określonego przez ustawodawcę wymogu posiadania przez sędziego nieskazitelnego charakteru w rozumieniu art. 61 § 1 pkt 2 u.s.p., a także wpływ, jaki na moralne kwalifikacje sędziego do wykonywania władzy sędziowskiej ma fakt skazania go w procesie karnym, przypominam, że z uwagi na wynikający przede wszystkim z Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej sposób ukształtowania pozycji wymiaru sprawiedliwości oraz statusu sędziów, a także zasady ponoszenia przez nich odpowiedzialności dyscyplinarnej, Minister Sprawiedliwości jako organ władzy wykonawczej, nie dysponował i nie dysponuje kompetencjami pozwalającymi wydaląc mu sędziego ze służby, czy kwestionować treść prawomocnych rozstrzygnięć, w tym zapadających przed sądami dyscyplinarnymi.

Dodatkowo należy wskazać, że przesłanką przeniesienia wymienionego sędziego na inne miejsce służbowe w trybie art. 75 § 2 u.s.p. nie było prawomocne skazanie go za przestępstwo, a okoliczność, że to mąż sędziego ██████████ S ██████████ Z ██████████ – znany w środowisku poznańskim radca prawny, prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 26 czerwca 2007 r. został uznany za winnego popełnienia tzw. oszustw sądowych.

Przeniesienie sędziego na inne miejsce służbowe w trybie art. 75 § 2 u.s.p., a więc gdy wymaga tego wzgląd na powagę stanowiska, nie może być rozpatrywane jedynie w aspekcie zmiany miejsca wykonywania przez sędziego jego obowiązków służbowych. Uchwała sądu dyscyplinarnego w tym przedmiocie stanowi poważny wyłom w konstytucyjnej zasadzie nieprzenoszalności sędziów wynikającej z uregulowanej w art. 180 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zasady nieusuwalności sędziów.

Z pokazaniem

z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

Grzegorz Walejko
PODSEKRETARZ STANU